

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

בכורות דף לג.

מה דורשים מהא דכתיב ג' פעמים צבי ואיל?

לרבי עקיבא אליבא דב"ה	לת"ק אליבא דב"ה (דברייתא)	
	החורש או מרביע שור פסולי המוקדשין לוקה ¹	א.
מה צבי ואיל מותרים לעכו"ם אף בכור ²	צבי ואיל טעונים שחיטה ולא עוף	ב.
מה צבי ואיל פטורים מן הבכורה והמתנות אף פסולי המוקדשין		ג.

האם טמאים יכולים לאכול בשר בכור בעל מום?

בטומאה היוצאת מהגוף - כנדה	בטומאת מגע	
אינם יכולים	יכולים	לבית שמאי
יכולים	יכולים	לבית הלל

האם מותר להפשיט את העור של בכור או של פסולי המוקדשין דרך הרגלים שישאר שלם?

של פסולי המוקדשין	של בכור בעל מום		
מותר דפקעה קדושתם	מותר דאינו בקדושתו	לסתמא דגמ'	לב"ה ורבנן
	אסור - דנראה דעובד עבודה בקדשים, גזירה שמא יגדל עדרים עדרים	למערבא ולר"י	
יתכן דמותר, דאין קדושתן מרחם	אסור דהוא בקדושתו (דאסור לנדה)	לבית שמאי	
אסור דגם אחר שחיטה בקדושתן ³	יתכן דמותר, דאפי' לא אלים לתפוס פדיונו	לראב"ש	

היו לפניו שתי חטאות שהפרישן לאחריות ונפל מום באחת, שהדין שתמימה תקרב ובעל מום תפדה, מה הדין כששחט את הבעלת מום אחר הפדייה?

נשחטה אחר שנזרק דם התמימה	נשחטה קודם שנזרק דם התמימה	
אסורה בהנאה - כדין חטאת שנתכפרו בעליה דלמיתה אזלא	מותרת	לרבנן
	אסורה ⁴	לר' אלעזר בר"ש

¹ דמזה שקרא לו הכתוב "צבי ואיל" - הרי זה גוף אחד ועשאו הכתוב כשני מינים, ולכן לוקה אם הנהיג בו או הרביע. (כן מבואר בתוס' בד"ה חד, ובשטמ"ק אות ג').

² ובפשטות משמע שר"ע לית ליה סברת ר"א הקפר, וס"ל דיש שחיטה לעוף מן התורה, וכן כתבו התוס' לעיל (דף לב: בד"ה פסק) בתירוץ אחד, ובתירוץ שני כתבו שר"ע ס"ל כר"א הקפר, ולמד אחד מצבי ואחד מאיל, כלומר אחד לדרשת ר"א הקפר ואחד לדרשתו להתיר לעכו"ם לאכול מבשר בכור בעל מום.

³ וע' בסמוך שעדיין יש עליה שם של חטאת, ודנים לה כחטאת שכפרו בעליה שלמיתה אזלא.

⁴ ס"ל שאפי' בשר בעלת מום בקדירה, כי ס"ל שאפי' אחר שחיטה עדיין בקדושתיהו קיימי, ומיקרי חטאת שכיפרו בעליה דלמיתה אזלא ואסורה בהנאה.

הוכן ע"י כולל עיון הדף

2

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

בכורות דף לג:

בכור שאחזו דם האם מותר להקיז את דמו כדי לרפאותו?

מקום שאין עושה מום דחוזר ומתרפא	מקום שעושה בו מום	
אסור ¹ - ואפי' ימות	אסור דמטיל מום בקדשים	לר' יהודה
מותר ²	אסור דמטיל מום בקדשים	לחכמים ר"מ
מותר	מותר - ובלבד שלא ישחט במום זה	לחכמים דברייתא
מותר	מותר - דהוי דבר שאינו מתכוון ³	לר"ש דמתניתין
מותר	מותר - ואפי' ישחט על מום זה	לר"ש דברייתא

חבית של תרומה שנולד בה ספק טומאה⁴ מה יעשה?

מה דין הכיסוי?	היכן יניחנה?	
אם היתה מגולה צריך לכסותה	אם מנוחת במקום בלתי שמור צריך לתת אותה במקום שמור	לרבי אליעזר - תרומה תלויה צריכה שמירה
אם היתה מכוסה יכול אפילו לגלותה	אם היתה מונחת במקום שמור יכול להניחה במקום שאינו שמור	לרבי יהושע - תרומה תלויה לא צריכה שמירה
לא יחדש בה דבר		לרבן גמליאל

¹ דמתוך שאדם בהול על ממונו, אם תתיר לו במקום שאין עושה בו מום - יבוא לעשות במקום שעושה בו מום, ונמצא מטיל מום בבכור.

² דאדרבה אם לא תתיר לו במקום שאינו עושה בו מום מתוך שבהול על ממונו יעשה אפי' במקום שעושה בו מום, לכן מתירים לו. אכן אם מתוך ההקזה הזאת נעשה מום, לא ישחוט עליו, היות שהטיל אותו בידיים, וצריך לחכות עד שיפול בו מום אחר.

³ וכיון שהוי דבר שאינו מתכוון דמותר, אף נשחט על אותו המום.

⁴ פירש"י כגון שנכנס שם אדם טמא וספק אם נגע ספק אם לא. והקשו התוס' (בד"ה חבית), דממ"נ אם ברה"י ספקו טמא ואם ברה"י ספקו טהור, ולכן העמידו שמיירי בב' חביות ברה"י ונגע טמא באחת מהן ואין יודע במי נגע דבכה"ג לא ילפינן מסוטה לטמא ברה"י, דכיון שבודאי אחת טמאה ואחת טהורה - אין לטמא את שניהם, דאינו דומה לסוטה, ששם יתכן שהיא טמאה בודאי.